

Księga Izajasza

Rozdział 14

Szydercza pieśń o królu babilońskim

1. Gdyż Pan zlituje się nad Jakubem i znowu wybierze Izraela, i osadzi ich we własnej ziemi. Wtedy przyłączy się do nich obcy przybysz i przystanie do domu Jakuba. 2. I wezmą ich ludy, i przyprowadzą ich na ich miejsce, a dom izraelski będzie nimi władał w ziemi Pana jako niewolnikami i niewolnicami. I będą mieli w niewoli tych, u których byli w niewoli, i będą panowali nad swoimi ciemiężcami. 3. I stanie się w owym dniu, gdy Pan da ci odpoczynek po twoim znoju i udręce, i po ciężkiej niewoli, w którą popadłeś, 4. Że zanucisz tę szyderczą pieśń o królu babilońskim i powiesz tak: Wykończył się ciemiężca, skończyło się panoszenie! 5. Pan złamał łaskę bezbożnych, berło tyranów. 6. Smażał ludy w złości, chłoszcząc je bez ustanku, trutował w gniewie ludy, depcząc je bezlitośnie. 7. Cały świat odpoczął, odetchnął i wybuchnął radosnym okrzykiem. 8. Nawet cyprysy mają z ciebie ucieszną zabawę i cedry libańskie; mówią: Odkąd ty ległeś, żaden drwal nie wychodzi do nas. 9. Kraina umarłych zadrżała w dole przez ciebie, by wyjść na twoje spotkanie, gdy przyjdiesz, dla ciebie budzi duchy wszystkich zmarłych władców ziemi, wszystkim królom narodów każe wstać z ich tronów, 10. Ci zaś wszyscy razem odzywają się i mówią do ciebie: Także ty zasłabłeś jak my, z nami się zrównałeś! 11. Twoją pychę i brzęk twoich lutni strącono do krainy umarłych. Twoim posłaniem zgnilizna, a robactwo twoim okryciem. 12. O, jakże spadłeś z nieba, ty, gwiazdo jasna, synu jutrzeńki! Powalony jesteś na ziemię, pogromco narodów! 13. A przecież to ty mawiałeś w swoim sercu: Wstąpię na niebiosy, swój tron wyniosę ponad gwiazdy Boże i zasiadę na górze narad, na najdalszej północy. 14. Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym. 15. A oto strącony jesteś do krainy umarłych, na samo dno przepaści. 16. Ci, którzy cię widzą, spoglądają na ciebie, przypatrują ci się uważnie: Czy to jest ten mąż, który był postrachem ziemi, trząsł królestwami? 17. Ziemię obracał w pustynię, grody jej burzył, swoich jeńców nie wypuszczał na wolność? 18. Wszyscy królowie narodów spoczywają w chwale, każdy w swoim grobowcu, 19. A ty zostałeś wyrzucony ze swojego grobu, jak twór obrzydły, pokryty pomordowanymi, przebitymi mieczem, stratowany jak ścierwo. 20. Z tymi, którzy zstępują do kamiennego grobowca, ty nigdy nie złączysz się w grobie, bo zniszczyłeś swój kraj, wymordowałeś swój lud. Ród złoślików niech nigdy nie będzie wspominany! 21. Zgotujcie jego synom rzeź z powodu winy ich ojców, aby nie powstał i nie posiadł ziemi, i ruinami nie pokryli powierzchni łąd! 22. Powstanę przeciwko nim - mówi Pan Zastępów - wygubię imię Babilonu i resztkę, i dziecię, i wnuka - mówi Pan. 23. Uczynię go siedliskiem jeżów, bagnem sitowia. Wymiotę go miotłą zagłady - mówi Pan Zastępów. 24. Przysiągł Pan Zastępów, mówiąc: Jak pomyślałem, tak się dzieje, i jak postanowiłem, tak się staje. 25. Asyryjczyka rozbiję na mojej ziemi i na moich górach zdepczę go, aby zdjęte było z nich jego jarzmo

a jego brzemień z ich ramion. **26.** To jest plan postanowiony co do całej ziemi, a to jest ręka podniesiona przeciwko wszystkim narodom. **27.** Jeżeli Pan Zastępów to postanowił, któż to unicestwi? Jego ręka jest wyciągnięta, któż ją odwróci?

Wypowiedź o ziemi filistyńskiej

28. W roku śmierci króla Achaza była taka wypowiedź: **29.** Nie raduj się, cała ziemio filistyńska, że jest złamany kij, który cię bił, gdyż z zarodka węża wyrośnie żmija, a jej płodem będzie smok latający. **30.** Na moich górach paść się będą nędzarze, a ubodzy będą odpoczywać w spokoju, lecz twój ród zamorzę głodem, a twoją resztkę zabiję. **31.** Wyj, bramo! Krzycz, miasto! Rozpaczaj, cała ziemio filistyńska! Gdyż z północy nadciąga wielkie wojsko i nikt nie odłącza się od jego szeregów! **32.** A cóż odpowiedzą posłom narodów? To, że Pan założył Syjon i że w nim znajdą ostoję ubodzy jego ludu.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01